

Životopis – Wilibald Klinger

Wilibald Klinger se narodil v roce 1941 ve Velkém Šenově v německé rodině. Žil společně se čtyřmi staršími sourozenci a prarodiči, kteří bydleli ve vedlejším domku. Dědeček, který byl mistrem v Železárnách ve Velkém Šenově, zemřel během války v roce 1944, babička byla v roce 1945 odsunuta neznámo kam. Maminka Marie byla v domácnosti, tatínek Václav pracoval jako kamenotiskař v Severografii ve Velkém Šenově.

V roce 1946 měla být celá rodina odsunuta v rámci organizovaných odsunů Němců. Museli opustit dům a byli deportováni do sběrného střediska ve Šluknově, ze kterého měli být odesláni do Německa. Díky tomu, že jeho tatínek byl velkým odborníkem v oblasti tisku, povolal ho správce tiskárny zpět do zaměstnání. Rodina se rozhodla, že zůstane DOMA, myšleno v Čechách. Bydleli v pronajatém domě, po 10 letech se mohli vrátit do jeho rodného domu v Leopoldce u Černého rybníka. Po nástupu do národní české školy se musel Wilibald Klinger naučit česky, pan učitel Zajíček ho společně s dalšími německými dětmi doučoval češtinu. Dětství prožil v příjemném rodinném prostředí, nenávisť Čechů k Němcům však byla citelná. Jeho velkým koníčkem se stala hudba, hrál na housle, klarinet a saxofon. Ve 13 letech po absolvování měšťanky ho maminka odvedla do továrny, kde se vyučil tkalcovství. Poté pracoval ve Stapu. V roce 1965 potkal svoji ženu, se kterou má dvě dcery. Společně se odstěhovali na Vlčí Horu, opustil Stap a začal pracovat jako řidič u státního statku, dále byl skladníkem ve skladu náhradních dílů na motorky, instruktorem prodejen v Jednotě, vedoucím skladu nábytku, údržbář a kotelníkem v penzionu na Vlčí Hoře.

Po roce 1989 došlo k privatizaci majetku a pan Klinger si penzion vzal do pronájmu. Pořádala se tam sousedská setkání a srazy Němců, kterým pomáhal dělat doklady. Po 13 letech pomalu přestali jezdit lidi a penzion Veronika nakonec prodali a koupili si letadlo. V důchodu manželé hodně cestují a věnují se svým vnoučatům a pravnoučatům.